

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/40/2021
Identifikačné číslo spisu: 1119010919
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1119010919.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí, spojeným s verejným vyhlásením rozsudku, konanom 4. júla 2022 v Bratislave v trestnej veci obvineného Q. V. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné prejednal dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Trestného poriadku

porušený zákon

v ustanoveniach § 53 ods. 6 Trestného zákona, § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku a § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku v neprospech obvineného Q. V..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020 zrušuje.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením, sp. zn. 1Nt/26/2019, z 25. júna 2020 (č. l. 112- 114) rozhodol tak, že

- podľa § 68a ods. 1 Trestného zákona zamietol návrh obvineného Q. V. na podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu domáceho väzenia;
- podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený neplní obmedzenia a povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia, ktorý mu bol uložený uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Nt/189/2019, z 30. septembra 2019, právoplatného toho istého dňa a marí výkon jeho kontroly technickými prostriedkami;
- podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona premenil trest domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 452 (štyri sto päťdesiat dva) dní a
- podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdeného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020 (č. l. 153 - 161) rozhodol tak, že podľa § 194 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie okresného súdu vo výroku o zaradení obvineného do ústavu na výkon trestu a podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že ostatné výroky sťažnosťou napadnutého uznesenia zostávajú nedotknuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podala v prospech obvineného dovolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky s poukazom na naplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, argumentujúc nasledovne:

„Súd rozhodol o premene zvyšku trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 452 (štyristo päťdesiatdva) dní, teda výkon trestu domáceho väzenia súd u odsúdeného zohľadnil ako riadne vykonaný až do dňa 11. novembra 2019, ktorý predchádzal ďalšiemu neskorému príchodu do obydľia po osobnom pohovore s vedúcou probácie a mediácie, ktorý sa uskutočnil na Okresnom súde Bratislava I dňa 12. novembra 2019. Keďže porušenie v podobe neskorého príchodu do obydľia bolo hlásené hneď v ten istý deň, t. j. 12. novembra 2019, súd už ďalej výkon trestu domáceho väzenia zo strany odsúdeného neakceptoval. K námietke odsúdeného ohľadne výšky trestu ... že pri porušení sa za každé dva nevykonané dni domáceho väzenia nariaďuje 1 (jeden) deň odňatia slobody krajský súd uviedol, že v tomto názore sa odsúdený zásadne mylí, pretože zákonom č. 214/2019 Z. z. účinným od 1. augusta 2019 ustanovením § 68b ods. 1 Trestného zákona platí: ak odsúdený, u ktorého sa podmienené upustilo od zvyšku trestu domáceho väzenia, viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu premení na nepodmienečný trest odňatia slobody tak, že nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ako bude rozvedené nižšie, tento postup súdov nie je správny a je v rozpore s § 53 ods. 6 Trestného zákona, čo malo závažné dôsledky na osobnú slobodu menovaného odsúdeného.

Stav ku dňu konania prvostupňového súdu o premene trestu domáceho väzenia (25. júna 2020):

- výkon trestu domáceho väzenia od 12. novembra 2019 do 25. júna 2020: 227 dní,
- počet dní s bezpečnostným incidentom: 54,
- počet dní vykonaného trestu domáceho väzenia po odrátaní dní s bezpečnostným incidentom: 173.

Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Bratislava I mal pri rozhodovaní o zvyšku trestu domáceho väzenia vo výmere 452 dní odrátať 173 dní, čím by bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 279 dní.

Stav ku dňu konania sťažnostného súdu:

- výkon trestu domáceho väzenia od 12. novembra 2019 do 27. augusta 2020: 290 dní,
- počet dní s bezpečnostným incidentom: 54,
- počet dní vykonaného trestu domáceho väzenia po odrátaní dní s bezpečnostným incidentom: 216 (pozn.: správne má byť 236).

Počet bezpečnostných incidentov bol započítaný iba do konania súdu prvého stupňa. Medzi konaním súdu prvého stupňa a sťažnostným súdom bolo ďalších 16 dní bezpečnostných incidentov, ktoré je potrebné odrátať od počtu dní vykonaného trestu domáceho väzenia. Výsledné číslo je tak 232 (pozn.: správne má byť 252). Z uvedeného vyplýva, že odsúdenému Q. V. mal byť nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 232 dní (pozn.: správne má byť 252 dní) a nie 452 dní. Podľa evidencie

ZVJS nastúpil odsúdený V. na výkon trestu 18. marca 2021, v súčasnosti tak vykonáva zákonný trest odňatia slobody, tento má však skončiť 4. novembra 2021 a nie 13. júna 2022".

Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky poukázala na obsah odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 220/2011, z ktorého podstatnej časti rozsiahlo citovala tam uvádzané právne úvahy, pokračujúc, že „... v namietanej veci odsúdeného Q. V. prišlo nesprávnym vyhodnotením skutkových okolností k porušeniu zásady ne bis in idem. Okresný súd postupoval v rozpore s ustanovením § 53 ods. 5 Trestného zákona ... zvolil postup, kedy neposudzoval dni individuálne, ale paušálne určil, že od 11. novembra 2019 sa už všetky dni zarátavali ako nevykonané bez ohľadu na to, či v tieto dni reálne boli nejaké bezpečnostné incidenty zo strany odsúdeného. Týmto postupom došlo k tomu, že aj dni s riadnym výkonom trestu domáceho väzenia boli premenené na nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený Q. V. tak časť trestu vykoná dvakrát. ... Z rešpektovania základných práv a slobôd vyplýva, že účelom Trestného poriadku je aj uskutočnenie spravodlivého procesu, čo je nevyhnutnou podmienkou existencie právneho štátu. S odvolaním sa na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky, že v niektorých prípadoch je v záujme dodržania a ochrany základných práv potrebné upustiť od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvoliť výklad zaručujúci ochranu základných práv som toho názoru, že v danej veci prichádza do úvahy postup, kedy bude rozhodnutie súdu o premene zvyšku trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody prípustné ako dovolanie podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko svojim charakterom je najbližšie rozhodnutiam, ktoré mal zákonodarca na mysli v tomto ustanovení. S pripustením analógie v prospech páchatel'a je tak možné rozšíriť okruh vymenovaných typov rozhodnutí a docieľiť tak odstránenie formálnej prekážky prípustnosti dovolania. Zmena Trestného zákona vo vzťahu k premene trestu domáceho väzenia bola realizovaná novelou zákonom č. 78/2015 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2016 v súvislosti so zavedením elektronického monitoringu osôb aj v rámci ukladania a výkonu práve tohto druhu trestu. Novela zmenila pomer premeny nevykonaného zvyšku tohto trestu, ktorý pred touto novelou stanovoval, že dva dni nevykonaného trestu sa rovnajú jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Novela zakotvila zvýhodnenú premenu trestu domáceho väzenia tak, že nevykonaný jeden deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zákonodarca týmto postupom zvýraznil rovnocennosť trestu domáceho väzenia s nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z toho vyplýva aj povinnosť súdu nahliadať takto na trest domáceho väzenia a k posudzovaniu vykonaných dní pristupovať individuálne s ohľadom na každý jeden deň domáceho väzenia. Rozhodnutie súdu o tom, že výkon trestu domáceho väzenia nebude ďalej akceptovať odo dňa 12. novembra 2019, kedy došlo k ďalšiemu bezpečnostnému incidentu zo strany odsúdeného, je nepreskúmateľné a v rozpore so zákonom. V namietanej veci bol porušený zákon v neprospech odsúdeného, pričom toto porušenie zákona vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody opakovane v tej istej veci zásadne ovplyvňuje postavenie obvineného, čím je splnená aj podmienka ustanovená v § 371 ods. 5 Trestného poriadku. Podľa evidencie ZVJS nastúpil odsúdený V. na výkon trestu 18. marca 2021, ktorá má podľa evidencie predpokladaný koniec 13. júna 2022. Dovoľujem si upozorniť na to, že zákonný koniec trestu odňatia slobody ... uplynie dňa 4. novembra 2021.

Navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 53 ods. 6 Trestného zákona v neprospech obvineného Q. V.,
- podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/67/2020, z 26. augusta 2020 zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad,
- podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol".

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadril obvinený Q. V. (č. l. 292 a nasl. spisu), ktorý skonštatoval, že sa pripája k dovolaniu podaného v jeho prospech ministerkou spravodlivosti, bezodkladne žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky o jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko je invalidný dôchodca s ťažkým zdravotným postihnutím a nevyliciteľnou chorobou a rozhodnutie napadnuté dovolaním považuje za, cit.: „zneužívanie právomoci verejného činiteľa na chránenej osobe". Obvinený sa k podanému dovolaniu vyjadril aj prostredníctvom obhaju (č. l. 269 a

nasl. spisu) - navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil dovolanie ministerky spravodlivosti ako podané proti prípustnému rozhodnutiu a oprávnenou osobou a tomu vyhovel.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadril prokurátor (č. 1. 236 a nasl. spisu), ktorý uviedol v podstate nasledovné.

„ ... medzi rozhodnutiami, proti ktorým je možné podať dovolanie, nie je uznesenie ohľadom premeny trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona, pričom v dovolaní napadnutej veci ide o rozhodnutie nadriadeného súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa v časti zrušené a rozhodnuté v zrušenej časti nadriadeným súdom. Teda bolo podané dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. V zmysle ustálenej súdnej praxe, ktorá sa aplikuje v týchto prípadoch, je okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie s účinnosťou od 1. septembra 2011 explicitne ustanovený v § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku; ďalšie druhy dovolaní napadnutelných rozhodnutí, ktoré má na mysli slovné spojenie uvedené v návetei tohto ustanovenia ‚ak tento zákon neustanovuje inak‘, vyplývajú z § 371 ods. 2 Trestného poriadku s tým, že tieto môže účinne napadnúť len minister spravodlivosti; naproti tomu odsek 3 § 371 Trestného poriadku nerozširuje okruh ministrom spravodlivosti napadnutelných rozhodnutí, ale rozširuje okruh dovolacích dôvodov, v rámci ktorých má minister spravodlivosti možnosť domáhať sa aj nápravy skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený (R 52/2016). Žiadny druh a metóda výkladu práva (právnej normy) neumožňuje prijať záver, že uznesenie o premene trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 53 ods. 6 Trestného zákona (§ 435 ods. 3 Trestného poriadku), resp. rozhodnutie nadriadeného súdu o riadnom opravnom prostriedku podanom proti takému rozhodnutiu možno podradiť medzi rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie. Rozhodnutie o premene trestu domáceho väzenia nemá charakter rozhodnutia vo veci samej a ide o rozhodnutie, ktorým súd rozhoduje o tom, či obvinený plnil obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia a či nemaril výkon kontroly technickými prostriedkami. Z uvedeného potom vyplýva, že takým rozhodnutím sa nerozhoduje o vine či nevine obvinenej osoby alebo iným meritórnym spôsobom o podanej obžalobe, a preto tento druh rozhodnutia ani zákonodarca nezaradil medzi rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok.

Navrhujem, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné ... ak by si súd osvojil rétoriku ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky o upustení od doslovného jazykového alebo formalistického výkladu a zvolil si výklad zaručujúci ochranu základných práv za použitia analógie, viedlo by to k porušeniu zákona a porušeniu zásady stability a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí súdov, čo je v právnom štáte neprípustné a ústavne nekonformné“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané včas (§ 370 ods. 1 veta druhá pred bodkočiarkou, ods. 2 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 371 ods. 2 Trestného poriadku) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné dovolanie v zmysle § 371 ods. 2 Trestného poriadku a dospel k záveru, že je dôvodné.

S prihliadnutím na návetei § 368 ods. 2 Trestného poriadku („Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie) je zrejmé, že výpočet rozhodnutí „napadnutelných“ dovolaním nie je bezvýnimčný a absolútny. Trestný poriadok (ako „tento zákon“) „ustanovuje inak“ práve v § 371 ods. 2 Trestného poriadku (v prípade tam uvádzaného okruhu rozhodnutí, proti ktorým môže podať dovolanie len minister spravodlivosti). Dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku môže byť aj akékoľvek porušenie ustanovení Trestného zákona alebo Trestného poriadku, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený.

Najvyšší súd rozhodnutie o premene trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, považuje čo do typovej charakteristiky za obdobné ako rozhodnutie o výkone trestu odňatia slobody,

ktorého výkon bol podmienene odložený (§ 50 ods. 4, resp. 52 ods. 1 a nasl. Trestného zákona). Rozhodnutie súdu o premene trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody je v tomto kontexte rozhodnutím o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený sui generis (tzv. „zostrený“ podmienene odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 a nasl. Trestného zákona).

Trest domáceho väzenia svojou povahou a spôsob jeho „výkonu“, primerane zodpovedá „výkonu“ trestu odňatia slobody s podmienene odkladom jeho výkonu (bez pozbavenia osobnej slobody vo väznici), a preto ak zákonodarca opomenul v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku umožniť ministromi spravodlivosti podať dovolanie aj proti rozhodnutiu o premene trestu domáceho väzenia na trest „nepodmienečný“, a tak riešiť zistené porušenie zákona, analogické umožnenie podať dovolanie ministromi spravodlivosti aj v takomto prípade považuje najvyšší súd za náležité a potrebné, pretože ním zistenú nezákonnosť by bolo možné napraviť už len prostredníctvom ústavnej sťažnosti, resp. udelením individuálnej milosti [vid' Čl. 102 ods. 1 písm. j) Ústavy SR v spojení s § 473 a nasl. Trestného poriadku].

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že ak „napadnutým rozhodnutím“, v zmysle § 371 ods. 2 Trestného poriadku je rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený je ním per analogiam aj rozhodnutie o premene trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody.

Poukaz na právny názor vyslovený Ústavným súdom SR v uznesení, sp. zn. PLz. ÚS 3/2014, z 22. októbra 2014 sa preto javí ako príliehavý, nakoľko potvrdzuje, že analógia v trestnom práve procesnom nie je nezvyčajná a v zásade prípustná, pokiaľ jej použitie umožňuje medzera v právnej úprave, je racionálne a argumentačne podložená a nemá negatívny dopad na práva účastníka konania (osobitne v zmysle obmedzenia jeho základných práv a slobôd). Použitie analógie je v kontexte trestnej veci obvineného jednoznačne v jeho prospech.

Trest domáceho väzenia skôr vo veci konajúce súdy „zohľadnili“ ako vykonaný riadne len do 11. novembra 2019 (deň, ktorý predchádzal jednému z bezpečnostných incidentov - porušeniu povinností a obmedzení vyplývajúcich z trestu domáceho väzenia obvineným) z dôvodu, že obvinený sa dopustil ďalšieho porušenia hneď v nasledujúci deň (12. novembra 2019) napriek tomu, že toho istého dňa došlo k osobnému pohovoru s vedúcim pracovníkom probácie a mediácie. Okresný súd rozhodoval 25. júna 2020; z odôvodnenia dotknutého uznesenia je zrejmé, že pri určení výmery „premieňaného“ trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody „neakceptoval“ (pozn.: cit.) čas výkonu trestu domáceho väzenia počnúc 12. novembrom 2019 až do 25. júna 2020. Identický záver prijal aj krajský súd.

Najvyšší súd takýto právny názor považuje za nesprávny. Z časového hľadiska je potrebné ako okamih začiatku plynutia výmery trestu domáceho väzenia považovať deň inštalácie technických prostriedkov (tzv. „nasadenie“ monitorovacieho zariadenia - „nárámku“ a inštalácie k tomu potrebného príslušenstva v obydli obvineného). K tomu došlo 1. októbra 2019 (č. l. 6 a nasl. spisu).

V prípade, ak súd rozhoduje s poukazom na § 53 ods. 6 Trestného zákona postupom podľa § 435 ods. 3 Trestného poriadku, je potrebné za dobu vykonaného trestu domáceho väzenia považovať celé časové rozpätie od faktického začatia výkonu tohto trestu (inštalácie technických prostriedkov) až po okamih, kedy nadobudne rozhodnutie o premene zvyšku trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody právoplatnosť, nehľadiac na prípadné bezpečnostné „incidenty“, ktorých sa osoba vykonávajúca trest domáceho väzenia v čase jeho výkonu dopustila (čím najvyšší súd nesúhlasí s argumentáciou ministerky spravodlivosti, ktorá bezpečnostné incidenty „odpočítala“ od celkového počtu vykonaných dní trestu domáceho väzenia).

Sankciou za bezpečnostný incident je premena zvyšku ešte nevykonaného trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody a nie odpočítanie dní s bezpečnostným incidentom z dní vykonaného trestu domáceho väzenia. V prípade opačného výkladu by bol odsúdený vystavený „dvojitej“ sankcii spočívajúcej jednak v „nezapočítaní“ dňa, kedy malo dôjsť k bezpečnostnému incidentu do už

vykonaného trestu domáceho väzenia a následne jeho započítaniu do zvyšku ešte nevykonaného trestu domáceho väzenia na trest odňatia slobody.

Sankcia za neplnenie obmedzení alebo povinností vyplývajúcich z trestu domáceho väzenia alebo marenia výkonu kontroly technickými prostriedkami je expresis verbis vyjadrená v § 53 ods. 6 Trestného zákona a v § 435 ods. 3 Trestného poriadku a spočíva len v premene tohto trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto nemožno pripustiť aby sa zvyšok ešte nevykonaného trestu domáceho väzenia, v rozpore so zákonom, navyšoval o dni s bezpečnostnými incidentmi, pokiaľ zákonodarca takúto možnosť v zákone sám nepripustil.

Trestný zákon ani Trestný poriadok neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by umožňovalo „pozastaviť“ plynutie doby výkonu trestu domáceho väzenia, preto že sa osoba vykonávajúca trest domáceho väzenia dopustila bezpečnostného incidentu. Odsúdený je povinný vykonávať (a v posudzovanej veci aj preukázateľne vykonával) trest domáceho väzenia až do okamihu, kým bolo právoplatne rozhodnuté o jeho premene na trest odňatia slobody a túto dobu je potrebné zohľadniť vo výroku uznesenia konajúceho a rozhodujúceho súdu formou tomu zodpovedajúcej výmery „premeneného“ trestu odňatia slobody.

Je pravdou, že táto skutočnosť môže mať pre súd aj komplikované dôsledky, avšak tým nie je nijak dotknutá povinnosť súdu zistiť „aktuálny“ stav výkonu trestu domáceho väzenia, a to vrátane dňa predchádzajúcemu verejnému zasadnutiu v zmysle § 435 a nasl. Trestného poriadku. To isté platí aj pre sťažnostný súd, ktorý jednoducho nemá inú možnosť, než rešpektovať prípadné zákonne úplne súladné využitie práva obvineného podať proti uzneseniu podľa § 435 ods. 3 Trestného poriadku sťažnosť podľa ods. 5 citovaného ustanovenia. Odsúdený tak zákonným spôsobom logicky predĺži dobu výkonu trestu domáceho väzenia, čím fakticky skráti výmeru „premeneného“ trestu odňatia slobody, na čo musí sťažnostný súd reagovať spravidla zrušením uznesenia súdu prvého stupňa za súčasného určenia novej výmery „premeneného“ trestu odňatia slobody (napriek právne bezchybnému určeniu pôvodnej výmery zo strany súdu prvého stupňa). V trestnej veci obvineného nadobudlo uznesenie súdu prvého stupňa právoplatnosť v spojení s uznesením krajského súdu z 26. augusta 2020.

Krajský súd mal preto správne postupovať tak, že by na trest domáceho väzenia prihliadol ako na vykonávaný riadnym spôsobom až do okamihu vydania „svojho“ uznesenia (je bezpredmetné ďalej rozvíjať záver, že bezpečnostné incidenty nemal zohľadňovať). Tak by dospel k záveru, že výmera premeneného trestu odňatia slobody je po správnosti 164 (sto šesťdesiat štyri) dní [494 dní - 330 dní (časové obdobie od 1. októbra 2019 do 26. augusta 2020)]. Obvinený Q. V. nastúpil výkon „premeneného“ trestu odňatia slobody 18. marca 2021 (č. l. 210 spisu), čo znamená, že predpokladaný okamih vykonania trestu odňatia slobody bol už uplynulší dátum: 29. augusta 2021.

S poukazom na vyššie vyjadrené dospel najvyšší súd k záveru, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku bol naplnený a dovolanie ministerky spravodlivosti vyhodnotil ako dôvodné a napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Úlohou krajského súdu bude znova rozhodnúť o sťažnosti obvineného Q. V. proti uzneseniu súdu prvého stupňa v zmysle vyššie vyjadreného právneho názoru najvyššieho súdu.

Preto rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie